

Skibe, og at man derefter har spurgt enkelte Institutioner om, hvad de mente om den Sag. Bl. a. synes det, at Nationalbanken er blevet spurgt, og at den — det, jeg her nævner, findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, Tillæg A Sp. 2933 — har svaret, at den „deler den Opfattelse, at den reelle Basis for en Skibskreditforening er til Stede“. Men hvad er den reelle Basis? Mener man dermed, at der findes megen Tonnage i Danmark, mener man, at der er laant mange Penge ud mod Pant i denne Tonnage, eller mener man det, jeg mener burde være Forudsætningen, nemlig at der her i Danmark ikke har været tilstrækkelig let Adgang til Laan i denne Tonnage? Dette sidste forekommer mig at maatte være det afgørende; men herom indeholder Bemærkningerne ikke nogen Oplysning.

Jeg sagde, at man havde spurgt forskellige Institutioner. Der er mig forelagt Papirer, der viser, at man ogsaa har spurgt en Række danske Rederier om, hvad de mener om Sagen. Jeg kender ikke ret mange af disse Rederier; men der er et Par Stykker, som er kendte, eller hvis Ledelse er kendt ogsaa i denne Sal, og deres Tilslutning gives ganske vist under Forudsætninger, som jeg mener ingenlunde er opmuntrende for Dannelsen af en saadan Kreditforening. Disse to Rederier udtaler, at de finder, at Oprettelsen af en saadan Kreditforening er ønskelig, hvis Udlaan kun finder Sted til dem, der har Betingelser for at lede Rederivirksomhed. Men man vil jo i en Kreditforening som den projekterede være ganske ude af Stand til at opfylde den Betingelse, her er stillet. En Kreditforening kan jo slet ikke gøre det samme som en Privatmand eller en Bank, der skal udlaane Penge mod Pant i et Skib, nemlig skønne over Værdien af de Personer, der i hvert enkelt Tilfælde enten leder Rederiet eller fører Skibet. Man kan altsaa ikke opfylde den Betingelse, disse to Rederier har stillet.

Man har under Sagens hidtidige Behandling, saa vidt jeg kan se, i høj Grad bygget paa den store Udvidelse af Danmarks Tonnage, som har fundet Sted, og paa den store Udvidelse af de laante Kapitaler. Men det forekommer mig, at man

ikke uden videre kan tage den hele danske Tonnage til Indtægt for denne Sag. Man maa huske paa, at der med Hensyn til at give Laan ligesom i de fleste andre Næringsforhold er Konkurrence, og jeg tvivler ikke om, at de største Selskaber — jeg tænker paa Selskaber som Østasiatisk Kompagni og Det forenede Dampskibsselskab, og jeg kunde nævne adskillige andre — paa ingen Maade vil søge en Kreditforening som den her projekterede. Jeg frygter tværtimod, at den først og fremmest vil blive søgt af saadanne Selskaber, som ikke er konsoliderede paa en saadan Maade, at de til laveste Diskonto kan laane Penge i Banker eller hos private Personer. Jeg frygter, kort sagt, for, at Dannelsen af denne Kreditforening vil føre til, at vi faar et Rederproletariat, at der bliver startet flere af den Slags Aktieselskaber, som dette høje Tings Medlemmer vil kende fra Annoncer i Bladene, hvor man søger en Fører til et Dampskib, mod at han i det eventuelt nydannede Selskab vil tegne Aktier. Kreditforeningen vil, synes jeg, kunne føre til Dannelsen af Selskaber, som jeg mener ikke hører til de bedste i et Lands Handelsflaade, neppe til Fremhjælp eller Nydannelse af saadanne virkelig gode Selskaber, som bygger paa en solid Basis.

Jeg har her udtalt mine Betænkeligheder i denne Sag, og de deles af en stor Del af mit Partis Medlemmer. Men jeg tør sige, at det vil være os en virkelig Glæde, hvis vi under Sagens videre Gang kan blive overbevist om, at vi tager fejl, saa at vi kan se bort fra de Betænkeligheder, vi har næret. Der har jo, som jeg allerede har nævnt, utvivlsomt under Landstingets Behandling af Sagen foreligget Oplysninger, som endnu ikke er os tilgængelige. Det skal som sagt være mig og mit Parti en Glæde, om disse Oplysninger i Forbindelse med, hvad den højtærede Minister for øvrigt maatte have at fremføre, kan overbevise os om Betimegheden og Forsvarligheden af at give Begunstigelser, der kan fremme Dannelsen af en Kreditforening som den her foreslaaede. Vi er derfor i høj Grad villige til at gøre det foreliggende Forslag til Genstand for en velvillig Drøftelse i et Udvalg.